

LA CAIXA ROVELLADA

Després d'un intens curs, el qual ja tenia ganes que finalitzés, va arribar l'estiu. Com sempre aniria de vacances amb els meus amics a Collfort, un poblet de mitja muntanya, amb cases de pedra i que a l'estiu ronda els tres-cents habitants. Ens tornàvem a unir amb la colla dels Aiguamolls.

Per cert em dic Joan i tinc deu anys. Físicament sóc fort, alguns em diuen que semblo un toro i m'esforço molt en tot. M'agraden els reptes nous i odio perdre. El meu millor amic és en Pol, que destaca per ser molt enginyós, tant que es passa els dies reconstruint o inventant coses. En Miquelet és el més baixet del grup i, a la vegada, acostuma a ser el bromista. En quant a les noies hi ha les bessones Mercè i Núria. Físicament són quasi idèntiques, tant que molta gent les confon. Tot i que en caràcter sí que són diferents. La Maria és molt oberta i es passa tot el dia parlant. En canvi la Núria és més tímida i discreta.

Cada tarda, després de dinar, ens reuníem als peus dels tres roures. Un indret tranquil i amb una ombra genial. Allí, llegíem un llibre que vàrem trobar a les golfes de casa dels avis d'en Miquelet, que es titulava "Historia viva de Collfort."

Cap al final del llibre, en Ramiro, el protagonista del llibre, explicava la **llegenda** del Pou del Glaç, on hi havia amagat un tresor. Això ens va portar a fer una aventura investigadora d'aquell paratge boscós al costat de la Riera del Gall. Darrera de la bauma d'en Mandil, allà on indicava el mapa del llibre, vam trobar, enterrada, una caixa de ferro rovellada amb petites monedes d'or.

PSEUDÒNIM: ATRAPALLIBRES